

(Байкарі сидять за столом на сцені у вишиванках, брилях: Левко Боровиковський, Леонід Глібов, Євген Гребінка)

Соломія (9 кл):

Вітаємо Вас! Сьогодні до нас на свято байки завітали українські байкарі: Левко Боровиковський, Леонід Глібов, Євген Гребінка. Байкарі писали байки. Байка – це коротке оповідання, часто це вірш, що має повчальний характер. Ось, як про байку казав Левко Боровиковський:

Через віки, із давнини
Прийшла до нас, щоб вчити.
Як жити-бути на землі,
І як не слід робити.

Андрій В. (9кл):

Героями байки часто є тварини чи комахи, які діють як люди. Тому у тваринах вбачають і висміюють людські вади та недоліки людей. Байка складається з розповіді й моралі, містить гумор. Боровиковський писав:

У байці звірі і птахи
Поводяться, як люди,
Впізнає, може, хтось себе
Й урок цей не забуде.

Данило (9 кл):

Байкар Боровиковський говорив:
Ні бійка, ні лайка,
Нехай ніхто на себе не приймає,
А всяк собі на вус мотає.

Наші юні артисти, учні старших класів, вже готові представити Вам декілька байок. Вони хвилюються, тому увага, зустрічайте їх гучними оплесками, будь ласка!

Андрій Б. (9 кл):

Леонід Глібов –ще один видатний український письменник. Він відомий своїми байками, віршами й загадки для дітей. Свої твори він підписував "Дідусь Кенир". Сьогодні ми познайомимося з деякими його творами.

(На сцені стіл, за ним сидять і пишуть байкарі: Левко Боровиковський, Леонід Глібов, Євген Гребінка. Приходить Листоноша з торбою на якій написано «FedEx»).

Теодор - Листоноша: (6 кл):

Шановні байкарі, Вітаю Вас! Ось приніс Вам лист від української школи Вашингтона (виймає з сумки й читає лист): «Левко Боровиковський, Леоніде Глібове, Євгене Гребінка! Ми, діти української школи Вашингтона, любимо Ваші байки. Минулого разу Ви дали нам почитати свої байки, то тепер ми змушені їх читати на уроках літератури з нашою вчителькою. Добре, що вони смішні й недовгі (почісується). Дякуємо Вам за це! Учні української школи». Це все! (ховає листа і каже):

Тепер вчителька мене прислала принести ще, то дайте нам почитати ще байки і вірші прості та смішні, а головне недовгі, будь ласка.

Петро – Леонід Глібов (9 кл): (дає велику книжку Листоноші на якій написано «Левко Боровиковський»)

Добре, ось для початку почитайте короткі вірші-байки Левка Боровиковського.

Теодор - Листоноша: (6 кл): (зважуючи велику книжку Левка Боровиковського)

КОООроткі?! Щиро дякую за Вашу вЕЕЕЕЕелику щедрість! Ну, я побіг! ВеличЕЕЕЕзна яка книжка, мабуть дуже мудра! (говорить протягуючи літеру «е», чухаючи полицю, кричить у мікрофон). Шостий клас, біжіть сюди, на урок літератури, я Вам маленьку українську книжЕЕЕчку приніс!

(Теодор тримає велику книжку Л. Боровиковського біля мікрофона, а 6 клас виходить до нього на сцену. Спочатку діти дивляться на книжку, зітхать, що велика, а потім кажуть слова)

Соня (6 кл):

Черпайте мудрість із байок,
Вони ж бо скарб нетлінний,
Живуть і житимуть завжди
Минулого дар цінний.

Наома (6 кл):

ДУРНИЙ І РОЗУМНИЙ

Десь на Розумного Дурний напав: кричав,

І лаяв, і ворчав;

Розумний все мовчав.

А як охрип Дурний, Розумний говорив:

"Якби дзвін не пустий, то він би й не дзвонив".

Петро (6 кл):

БОРЩ

Явдоха борщ варила,

Та, щоб смачніший був, - аж тричі посолила.

Насипала в обід, насипала, та ба.
Аж Борщику ні в рот: солоний, як ропа!
Не знали гості всі - чи їсти, чи дивиться!
Не диво: тричі борщ солити не годиться.

Ярослава (6 кл):

МЕТЕЛИК

З гусениці Метелик став
Хороший, золотий, аж сяяв, аж блищав
І на других гусениць не дивився...

Калина (6 кл):

А ти б, Метелику, не дуже-то гордився,
Бо ти недавно сам з гусениці вродився.

Іванка (6 кл):

ЛЕВ І МИШ

Убравсь в тенета Лев,
А Миш його пустила:
Тенета Миш перекусила.
Овва!
Маленька Миш рятує Льва!

(Діти йдуть зі сцени)

Петро – Леонід Глібов (9 кл):

Потішили, дякую! Які талановити у Вас діти в українській школі. Ну, ось тоді почитайте ще байки Леоніда Глібова та Євгена Гребінки (дає ще дві товсті книжки Поштарю на яких написано «Л. Глібов» та «Євген Гребінка»)

Теодор - Поштар: (6 кл):

Що?! ЩЕЕЕ книжки?! ЩИИИро ВААМ дякую! Мені час іти. Треба розносити книжки з байками (Тримає першу книжку Л. Боровиковського і розглядає дві інші великі книжки Л. Глібова та Є. Гребінки). Ці книжки вЕЕЕеликі – віднесу Глібова учням 7 класу, а Гребінку – 8 класу. Нехай вони їх читають (усміхається, підморгує у зал, потім утікає у куток сцени).

На сцену виходить Меланія (7 кл) з книжкою Л. Глібова (7 кл)

Меланія (7кл):

Вітайте 7 клас, який представляє байку Леоніда Глібова «Кіт і Вовк»:

На сцену виходять 2 автори, Кіт і Вовк

Володимир автор 1 (7 кл):

В село із лісу Вовк забіг...

Не думайте, що в гості, братці.
Ні, в гості вовк не забіжить;
А він прибіг, щоб де-небудь сховатися:
Проклятий люд з собаками настиг...
І рад би Вовк в які ворота вскочить,
Та лишенько йому; куди не поглядить
Усюди Вовченька недоленька морочить.

Меланія - автор 2 (7 кл):

Хоч сядь та плач;
Ворота, як на теж, кругом заперті,
А дуже Вовкові не хочеться умерти
(Бо він ще не нажився, бач!),
А гірше од людей - од видимої смерті...
Коли глядить -
На загороді Кіт сидить,
На сонечку мурликає - дрімає.

Данило - Вовк (7 кл) (Вовк підскакує до Кота і звертається):

Котусю, братику! Скажи мені скоріше,
Хто з хазяїнів отут усіх добріший?
Я хочу попрохати, щоб хтось мене сховав
На цей недобрий час. Я б у пригоді став!...
Чи чуєш гомін той? За мною то женуться!
Котусю-братику! Куди ж мені поткнуться?

Соня К. – КІТ (6 кл): (поважно, не повертаючи голови).

Проси мерщій Степана, Він добрий чоловік.

Данило - Вовк (7 кл):

Та я у нього вкрав барана.

Соня К. – КІТ (6 кл):

Ну так навідайсь до Дем'яна.

Данило - Вовк (7 кл):

Е, і Дем'яна я боюсь: Як тільки навернусь, Він і згадає поросятко.

Соня К. – КІТ (6 кл): (співучасливо)

Біжи ж, аж ген живе Трохим!

Данило - Вовк (7 кл):

Трохим? Боюсь зійтися з ним:
З весни ще злий він за ягнятко.

Соня К. – КІТ (6 кл): (розмірковуючи)

Погано ж... Ну а чи не прийме Клим?

Данило - Вовк (7 кл):

Ох, братику! Теля я в нього з'їв!

Соня К. – КІТ (6 кл):

Так, бачу, ти усім тут добре надоїв, Чого ж ти, братику, сюди і забігав? Ні, наші козаки ще з розуму не спали, Щоб вовка от біди сховали! І так-таки ти сам себе вини: Що, братику, повіяв, те й пожни!

2 автори, Вовк і Кіт виходять всі разом на сцену, тримаючись за руки, кланяються, віддають Поштарю книжку, а потім йдуть за куліси.

На сцені у кутку залишається сидіти Теодор-Листоноша (6 кл), який тримає вже дві великі книжки:

Петро – Леонід Глібов (9 кл): (говорить сидячи за столом):

Які талановиті діти й яка чудова байка! Ой, потішили, дякую! А ось тримай, Поштар, ще одну книжку «Загадки» почитати. (Дає поштарю четверту велику книжку, на якій написано «Загадки»)

Теодор-Листоноша: (6 клас) (Тримаючи всі книжки, родивляючись четверту книжку, чуває потилицю й зітхає):

Загадки можуть бути складні. Віднесу я їх знову 7 класу. Ці письменники пишуть книжки швидше, ніж ми читаємо!

На сцену виходить Надя (9 кл)

Надя (9 кл):

Леоніде Глібову, нехай 7 клас Ваші загадки глядачам загадає. (До глядачів): Всі слухайте уважно, на екран поглядайте й там відповіді шукайте!

На сцену виходять по одному спочатку Андрій (7кл), а потім Калина (7кл). На сцені у кутку сидить Теодор -Листоноша (6 кл), який має вже 4 великі книжки:

Андрій – Сонце (7кл) (У Андрія на футболці зображено Сонце):

Котилася тарілочка

По крутій горі,
Забавляла любих діток
У моїм дворі.
Нам тієї тарілочки
Чому не любить-
Хорошая, золотая
І як жар горить.

Калина - Ніч (7 кл) (Калина має накидку із зображенням ночі з зірками):

Прийшла баба - сама чорна
І чорний жупан -
Заховала тарілочку
У синій туман.
Постихали співи й жарти
У дворі мої;
Золотої тарілочки
Жаль стало усім.

(На екрані з'являється сонце, а потім ніч)
Діти йдуть зі сцени і виходить Надія (9кл)

Надя (9 кл): (звертається до залу)

Ви готові слухати наступну загадку, так? Тоді слухайте!

На сцену виходять разом Ярема і Софія (7кл)

Ярема (7 кл)

Бачить - не бачить,
Чути не чує,
Мовчки говорить,
Добре мудрує,
Кривду соромить,
Правди навчає,

Софія Т.(7 кл):

Часом жартує,
Всіх звеселяє.
Люба розмова,
Будемо, діти,
З нею до віку
Жити-дружити.

(На екрані з'являється книжка. Ярема і Софія разом показують на екран, а потім на Поштаря, який сидить на краю сцени з чотирьма великими книжками й гортає одну книжку, чухаючи потилицю). Ярема і Софія йдуть зі сцени, а Поштар залишється сидіти у кутку сцени.

На сцену виходить Софія (9кл) і Захар (9 кл):

Софія – (9кл):

Леонід Глібов писав:
«Здається, байка просто бреше,
А справді ясну правду чеше.
Нікого в світі не мине,
Читайте, згадуйте мене.
Або моторнії сини та вниуки,
Читайте байку для науки!»

Захар – (9 кл):

Майже всі байки Глібова про несправедливість, хабарництво, людські вади. Тому його байки актуальні й зараз, адже, на жаль, у нашому суспільстві можна й сьогодні знайти Лебідя, Рака і Щуку.

Зустрічайте гучними оплесками 8 клас, який представляє байку «Лебідь, Рак та Щука».

(На сцену виходять Кіра, Меланія, Анастасія і Лука (8кл)

(На сцені учні 9 класу Лебідь – Софія (9 кл), Рак – Данило (8кл) і Щука – Андрій В. (9 кл) тягнуть возик)

Листоноша з кутка сцени піднімає вгору і показує глядачам книжку, на якій написано «Л. Глібов»

Кіра (8 кл):

У товаристві лад – усяк тому радіє.
Дурне безладдя лихо діє,
І діло, як на гріх,
Не діло – тільки сміх.

Меланія (8 кл):

Колись-то Лебідь, Рак та Щука
Приставить хуру узялись.
От троє разом запряглись,
Смикнули – катма ходу...

(вказує на возик, де Лебідь, Рак і Щука)

Анастасія (8 кл):

Що за морока? Що робить?
А й не велика, бачся, штука, -

(хапається за голову й розводить руками)

Так Лебідь рветься підлетіть,
Рак упирається, а Щука тягне в воду. (вказує на возик, де Лебідь, Рак і Щука)

Лука (8 кл):

Хто винен з них, хто ні – судить не нам, (здвигує плечима і вказує на возик)
Та тільки хура й досі там. (махає у відчай рукою)

(Кіра, Меланія, Анастасія, Лука кланяються всі разом і йдуть зі сцени, а потім
Кіра підходить до мікрофона)

Кіра (8 кл):

А зараз послухайте байку Глібова «КОНИК-СТРИБУНЕЦЬ», яку представляє 8 клас.
(вказує на Листоношу, який демонструє книжку «Глібов».)

Виходять на сцену Автори 1-5, Кроник-Стрибунець, Муравей

Зірка – автор 1 (8 кл):

У степу, в траві пахучій, (показує ліворуч, потім праворуч)
Коник, вдатний молодець, (вказує на Коника, який робить крок уперед)
І веселий, і співучий, (Коник крутиться, хизується)
І проворний стрибунець,
Чи в пшениченьку, чи в жито,

Квітка – автор 2 (8 кл):

Досхочу розкошував (Коник вдає ніби співає)
І цілісінькеє літо, (Коник стрибає)
Не вгаваючи, співав;
Розгулявся на всі боки,
Все байдуже, все дарма...

Дем'ян – автор 3 (8 кл):

Коли гульк — аж в степ широкий (Коник раптом припиняє стрибати і дивиться у зал)
Суне злючая зима.
Коник плаче, серце мліє; (Коник вдає ніби плаче, хапається за серце)
Кинувсь він до Мурав'я; (Складає в долоні благально руки до Мурахи)

Остап -Коник (8 кл):

— Дядьку, он зима біліє! (Коник вказує у зал)
От тепер же згину я!
Чуєш — в лісі ворон криче, (Притуляє руку до вуха, вдає ніби слухає)
Вітри буйнії гудуть? (Квітка, Зірка і Дем'ян вдають звук вітра)

Порятуй, порадь, земляче,
Як це лихо перебудуть!

(Складає в долоні благально руки до Мурахи)

Софія – автор 4 (8 кл):

— Опізнився, небораче, —
Одказав земляк йому, —
Хто кохав життя ледаче —
Непереливки тому.

Остап - Коник (8 кл):

— Як же в світі не радіти?
Все кругом тебе цвіте, —

(Коник розводить навколо руками)

Оріяна – автор 5 (8 кл):

Каже Коник, — пташки, квіти,
Любе літечко на те;
Скочиш на траву шовкову —
Все співав би та співав. —

(Коник вказує на зал, нюхає квітку)

(Підстрибує і вдає ніби співає)

Калина – Муравей (8 кл):

На таку веселу мову
Муравей йому сказав:
— Проспівав ти літо боже, —
Вдача вже твоя така, —
А тепер танцюй, небоже,

ВСІ ДІТИ РАЗОМ: (Калина, Оріяна, Остап, Софія, Дем'ян, Зірка, Квітка)

На морозі гопака!

(Діти 8 класу відходять у глиб сцени, плескаючи у долоні, а Остап-Коник і Дем'ян виходять наперед сцени й танцюють гопака) (0-18 секунд)

<https://www.youtube.com/watch?v=jM4PHNO4IhU>

Всі діти 8 класу залишають сцену, виходить Андрій Біланюк (9 кл)

Адрій Б. (9 кл):

Молодці які! (Вказуючи на йдучих зі сцени дітей, пробує танцювати. Потім оговтується і звертається до глядачів)

А Ви знаєте, що Леонід Глібов писав не лише байки, але й вірші?! Деякі з них покаладено на музику. Наприклад, вірш Глібова «Журба» став настільки популярним, що іноді його сприймають, як народну пісню.

Всі діти 7 і 8 класів виходять на сцену й співають пісню «Журба» (1.31)

<https://www.youtube.com/watch?v=5JBCIsyndMY>

Стоїть гора високая,
А під горою гай, гай, гай
Зелений гай, густесенький
Неначе справді рай!

Під гаєм в'ється річенька,
Мов скло вона блистить блистить
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Над берегом у затишку
Прив'язані стоять човни,
Три верби там схилилися,
Мов журяться вони.
Три верби там схилилися,
Мов журяться вони.

(двічі)

(двічі)

Соломія (9 кл):

Дякуємо! Це були учні старших класів! Будь ласка, оплески! (Вказуючи на йдучих зі сцени дітей)

Сьогодні ми відзначаємо свято Тараса Шевченка, але Вам буде цікаво знати, що спочатку Тараса Шевченка визнали не як поета, а як художника. Говорячи про українську байку, варто згадати про ще одного українського байкаря – Євгена Гребінку, портрет якого акварелю у 1937 році написав сам Тарас Шевченко. Подивіться на екран, будь ласка.

(На екрані з'являється портрет Є. Гребінки з підписом Т. Шевченко)

Соломія (9 кл):

А зараз послухаймо байку Євгена Гребінки «Лебідь і гуси» у виконанні 10 класу. Цю книжку нам щойно приніс Листоноша.

Листоноша з кутка сцени втомлено піднімає й показує книжку, де написано «Є. Гребінка»

На ставі пишно Лебедь плив,
А Гуси сірії край його поринали.
«Хіба оцей біляк вас з глузду звів? —
Один Гусак загомонів, —
Чого ви, братця, так баньки повитріщали?
Ми попеласті всі, а він один між нас
Своє пиндючить пір'я біле
Коли б ви тільки захотіли,
Щоб разом, стало бить, вся бесіда взялась,

Ми б панича цього якраз перемастили».
І завелась на ставі геркотня,
Гусине діло закипіло:
Таскають, грязь і глей, зо дна
Та мажуть Лебеда, щоб пір'я посіріло.
Обмазали кругом — і трохи галас стих;
А Лебедь плись на дно — і випурнув як сніг.

(10 клас чи Соломія 9 кл): Сьогодні ми з Вами не лише відзначали свято Тараса Шевченка, але й відкрили для себе українських байкарів на безкінечному небосхилі української літератури: Левка Боровиковського, Леоніда Глібова, Євгена Гребінку. (Вказуює на письменників на сцені й на екрані)

Попереду у нас ще багато відкриттів і багато цікавого. Подорожуймо разом сторінками мови, географії, історії, культури, літератури, а ще світом музики й танців в українській школі!

Діти всі разом (10 клас чи 9 кл): До нових відкриттів, до нових зустрічей, до наступної суботи!

Діти йдуть зі сцени, а Листоноша збирає книжки у свою велику торбу. Всі книжки туди не поміщаються, решту бере у руки, махає всім до побачення і йде зі сцени